

EMIGRANT

Pondělí, 21 květen 2012

Ochrana přírody v okrese byla postavena před složitá jednání. Stráskák jménem meliorace. Nařízeno meliorovat mokřadní louky podél státní hranice s Německem. Netěba dodávat, s východním.

Hloupost nesla transparent: "Louky plné píče" a "Více píče pro dojnice." Vrchnost je vrchnost a nám zbylo jediné, hloupost porazit argumenty. Vše, pamětníci, dobový regionální tisk i archiv hovořilo jasnou řečí. Mokřadní louky jsou fenomén s bohatým životem. Chránit a ne ničit. Argumenty - jen argumenty mohou zvrátit nevyhnutelné. Tahanice začínají. Orgány a řas byly národně nepřítel. Začal průzkum a dokumentace přímo v terénu. Nutno pořádat fotodokumentaci, vzorky, záznamy do map s patřičným komentářem a vše dlekladně vyhodnotit. Nastala práce pro celý tým. Už předané výsledky byly úžasné. Mokřadní louky byly např. chované chráněnými druhy brouků, živočichů, trav, kytek. Nádhera... Mravenčí práce v terénu, metr po metru. Jde to pomalu. Makáme i o víkendech. Jeden víkend jsem musel do terénu sám. Batoh s výbavou. Mapy, kompas, fotoaparát, dalekohled, dozy na vzorky, blok a psací potměby. Práce v terénu je úžasná a nedovolovala mi myslet na řas, ani na... A zde začíná mokřadní h...

Bylo po poledni. Počasí přeměnilo. V terénu je slůvk v jednom kole. Pořádat kvalitní fotky, zajistit vzorky, do mapy a pořádat komentář. Řeč a prostor přeměnil existovat. Vnímám jsem jen tu krásu kolem sebe. Šramot a pohyb okolo mě jsem neposteh. Bez varování mě uzemnilo hrdelní: "Bewegen sich nicht! Deutsche Polizei! Sie haben das Gebiet der DDR, ein gegeben Hande, kann ich sie sehen! Stehen Sie langsam auf!" Leknutím jsem se ani hýbat nemohl. Šramot;ok. Nedochozelo mi co se stalo, co se děje. Následoval přesun do nejbližšího mokřadníka na policejní stanici. Jméno mokřadníka si nepamatuji. Oznámili mi, že mé věci byly zatím zabaveny. Nutno prostudovat. "Jsem Hans blablaba" (to jméno se nedalo vyslovit, natož zapamatovat), představil se policajt v uniformě docela slušně a podal mi ruku. "Sedněte si" ukázal na židli a začaly padat otázky. Kdo jste? Jméno? Co jste dělal na německém území? Zbloudil jste? Nebo snad chtěl emigrovat? Začal se culit. To označení se tu asi zamlouvalo. "Na ja, er ist Emigrant" a poplácal mě po rameni, usmál se, mrkl a dodal: "Tak a nyní mluvte!" Vše jsem řekl, vše vysvětlil. Kývnutím naznačil, že naše orgány. Snad nebude volat nesprávné orgány?, blesklo mi hlavou. Noc byla dlouhá. Cela na stanici. Ráno mě vzbudili. Mohl jsem se umýt a dostat snídani. Dojím a slyším přeměnit auto. Byl to Gaz. Přijeli kluci z Úf, ulevilo se mi. Pár formalit. Podepsat pár papírů a hurá domů. Cestou nepadlo ani slovo. Na stanici v Tisé se všichni začali smíjet. "Ty vole, jsi první emigrant, co chtěl zdrhnout na východ a také jsi měl kliku, Hans je slušnej slůvk." Od smíchu jim tekly slzy a musel jsem vyprávět. Emigrant, to mi začalo dlouho. K pobavení kluků z Tisé i kolegů. No emekněte sami, byl jsem nějaký emigrant? -doktor-